

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/490/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714200728
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Čimo
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2714200728.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobkyne: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, zast. splnomocnenkyňou: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Bratislava, Kubániho 16, proti žalovaným: 1/ I. L., nar. XX. I. XXXX a 2/ R. L., nar. XX. I. XXXX, obaja bytom O. XX, o 1.134,30 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Skalica z 2. septembra 2014 č. k. 5C/57/2014 - 37 takto

rozhodol:

Odvolací súd p r i p ú ť a späťvzatie žaloby, napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa r u š í a konanie z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa I. žalobu voči obom žalovaným zamietol, II. žalovaným náhradu trov konania nepriznal a III. určil, že v zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovanými 25. apríla 2007 sú neprijateľné podmienky, ktoré aj vo výroku rozsudku odcitoval.

Proti takémuto rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa s návrhom na jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Následne však podaním z 22. októbra 2014, došlým súdu prvého stupňa 27. deň rovnakého mesiaca i roka (a podaním tiež na poštovú prepravu odvolaciemu súdu 23. októbra 2014 a takémuto súdu došlým 28. októbra 2014), vzala žalobu v celom rozsahu späť.

Žalovaným bolo 1. decembra 2014 doručené späťvzatie žaloby spolu s výzvou odvolacieho súdu z 26. novembra 2014, aby sa v lehote 10 dní vyjadrili, či so späťvzatím súhlasia s tým, že ak sa v stanovenej lehote nevyjadria, bude sa predpokladať, že nemajú námietky. Žalovaní sa napriek výzve odvolacieho súdu v stanovenej lehote a ani do rozhodnutia odvolacieho súdu nevyjadrili, preto má odvolací súd za to, že so späťvzatím žaloby súhlasia.

Podľa § 208 a § 79 ods. 1 poslednej vety Občianskeho súdneho poriadku (zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení, ďalej len „O. s. p.“) ak je žaloba vzatá späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Ak v prejednávanej veci žalobkyňa napadla včasným odvolaním rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu, spôsobila tým i nedostatok právoplatnosti napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa až

do času nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu o odvolaní. Tým nielenže otvorila cestu k preskúmaniu správnosti rozhodnutia v prvom stupni (zo strany odvolacieho súdu), ale až do času pristúpenia odvolacieho súdu k vecnému vyriešeniu problému nastoleného odvolaním (čiže k rozhodnutiu o odvolaní) bol vytvorený i priestor pre prípadné úvahy o tom, či v začatom konaní (či už odvolacom alebo celom) bude žalobkyňa pokračovať. Výrazom nezáujmu pokračovať len v odvolacom konaní by bolo späťvzatie odvolania s následkom v podobe povinnosti odvolacieho súdu zastaviť len odvolacie konanie (tu pre prípad záujmu por. i § 207 ods. 2 a 3 O. s. p.), výrazom nezáujmu pokračovať v konaní potom späťvzatie žaloby (urobené aj v tejto konkrétnej veci), spojené so zastavením konania, čomu však v čase po rozhodnutí súdu prvého stupňa musí predchádzať i pripustenie späťvzatia a zrušenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, brániaceho zastaveniu konania. Pre úspech zámeru iniciátora konania skončiť konanie druhým z práve priblížených spôsobov síce platné procesné právo Slovenskej republiky vyžaduje tiež, aby tu nebol nesúhlas toho, voči komu požiadavka uplatnená žalobou smeruje (žalovaného alebo aj viacerých osôb v takomto procesnom postavení - ako je to napokon aj v tejto veci), i táto podmienka však bola v prejednávanej veci splnená (v tejto súv. por. výzvy súdu adresované žalovaným na č. l. 71 a 72, doručeny na č. l. 70 ako aj úradný záznam o nedoručení vyjadrenia žalovaných na č. l. 73 spisu).

Zastaveniu konania na základe späťvzatia žaloby tak v prejednávanej veci nič nebránilo a odvolací súd preto rozhodol spôsobom uvedeným v prvej vete výroku tohto svojho uznesenia a to po prejednaní veci bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. (s prihliadnutím k uvedenému vyššie totiž už takto nešlo o vec samu ani o žiaden zákonom ustanovený prípad potreby prejednávania aj takejto veci na pojednávaní odvolacieho súdu).

Pre takéto rozhodnutie odvolací súd stíhala povinnosť nového (opätovného) rozhodnutia aj o trovách konania.

Tu platilo, že zastavenie konania pre späťvzatie žaloby bez preukázania (žalobkyňou) správania žalovaných donucujúceho ju k takémuto kroku bolo nutné vyložiť z procesného hľadiska ako zavinenie žalobkyne na zastavení konania. Formálne to tak boli žalovaní, komu by vzniklo právo na náhradu trov celého konania, pretože však takýto účastníci si právo na náhradu trov konania neuplatnili, nebol tu dôvod pre použitie ust. § 146 ods. 2 vety prvej O. s. p. (uloženie tzv. náhradovej povinnosti účastníkovi nesúcemu vinu na zastavení konania a zároveň jedna z výnimiek z pravidla), ale i na základe ust. § 224 ods. 1 O. s. p. na rozhodnutie podľa § 146 ods. 1 písm. c/ rovnakého zákona, podľa ktorého žiaden z účastníkov konania skončeného zastavením nemá právo na náhradu jeho trov (zákonem ustanovené pravidlo a zároveň spôsob rozhodnutia vyplývajúci z druhej vety výroku tohto uznesenia odvolacieho súdu).

K prijatiu tohto uznesenia došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyselne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.